

Sygn. akt VIII U 1837/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Grażyna Łazowska
Protokolant	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2020 r. w Gliwicach

sprawy W. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym i podstawę wymiaru składek

na skutek odwołania W. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 2 sierpnia 2019 r. **nr** (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od ubezpieczonej na rzecz organu rentowego kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) sędzia Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 1837/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 2 sierpnia 2019r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na podstawie przepisów ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że W. T. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresach: od 1 grudnia 2005r. do 30 czerwca 2006r., od 1 sierpnia 2006r. do 31 października 2006r., od 1 marca 2008r. do 31 marca 2008r., od 1 kwietnia 2009r. do 30 kwietnia 2009r.

Organ rentowy ustalił także podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe, ubezpieczenie wypadkowe i ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy.

W odwołaniu od decyzji W. T. podniosła, że w latach 2000 – 2019

jej działalność była zawieszona co zwalniało ją z płatności. Podniosła również zarzut przedawnienia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy złożył także wniosek o zasądzenie od odwołującej na rzecz tego organu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczona w okresie od 1 kwietnia 1995r. do 11 stycznia 2019r. miała zarejestrowaną działalność gospodarczą –(...). Od stycznia 1999r. do stycznia 2019r, nie była zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych jako osoba prowadząca działalność gospodarczą.

W czerwcu 1998r. ubezpieczona złożyła pismo w Urzędzie Skarbowym w G., w którym zgłosiła przerwę w działalności gospodarczej od 1 lipca 1998r.

Odwołująca świadczyła pracę na podstawie umów o pracę i umów zlecenie, i z tego tytułu była zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych:

- od 31 grudnia 1998r. do 30 września 2005r. jako pracownik u płatnika SP ZOZ Ośrodek (...),
- od 1 stycznia 1999r. do 29 lutego 2008r. jako pracownik u płatnika Szpital Nr (...),
- od 1 marca 2008r. do 31 marca 2017r. jako pracownik u płatnika (...) Fundacja (...) i (...),
- od 1 października 2005r. do 31 października 2005r., od 1 grudnia 2005r. do 30 czerwca 2006r. oraz od 1 sierpnia 2006r. do 31 października 2006r. jako zleceniobiorca u płatnika (...) Sp. z o.o.

Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w imiennych raportach rozliczeniowych złożonych przez:

- Szpital Nr (...) w m-cach od 12/2005r. do 06/2006r., od 08/2006r. do 10/2006r.,
- (...) Fundację (...) w miesiącach 03/2008r. i 04/2009r.,

była niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w danym roku kalendarzowym.

Od 1 kwietnia 2017r. odwołująca ma ustalone prawo do emerytury.

Z informacji Naczelnika(...) Urzędu Skarbowego w G. wynika, że odwołująca składała zeznania podatkowe PIT – 36 za lata 2002, 2005 – 2018. Z przesłanych wydruków zeznań podatkowych PIT – 36 za lata 2005, 2006, 2008 i 2009 wynika, że odwołująca za 2005r. nie wykazała przychodu i dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej, natomiast za lata 2006, 2008 i 2009 został wykazany zarówno przychód jak i dochód z działalności gospodarczej wykonywanej osobiście

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym regulują przepisy ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2019r., poz.300 ze zm.).

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1, art.13 pkt 4 ustawy, osoby prowadzące pozarolniczą działalność oraz osoby z nimi współpracujące podlegają (z zastrzeżeniem art. 8 i 9) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania jej wykonywania, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszono.

Czasowe granice prowadzenia działalności gospodarczej oraz podlegania z tego tytułu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego wyznacza wpis do ewidencji działalności gospodarczej. Wprawdzie ocena, czy działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana należy do sfery ustaleń faktycznych, a istnienie wpisu do ewidencji nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, jednakże wpis ten prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu (zawieszeniu) prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana jako prowadząca taką działalność. Domniemanie to może być obalone w drodze przeprowadzenia przeciwdowodu. Ciężar dowodu wystąpienia przesłanek uzasadniających ustanie obowiązku ubezpieczenia społecznego (rzeczywistego zaistnienia przerwy w prowadzeniu działalności) obciąża tę stronę, która z faktu tego wywodzi skutki prawne w zakresie ustania obowiązku ubezpieczenia. W niniejszej sprawie to do odwołującej należało wykazanie, że w okresach objętych sporem faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej. Obowiązkowi temu odwołująca jednak nie sprostała.

Z materiału dowodowego wynika, że odwołująca miała zarejestrowaną działalność gospodarczą od 1 kwietnia 1998r. do 11 stycznia 2019r.

Odwołująca poza kserokopią pisma adresowanego do Urzędu Skarbowego w G. z 30 czerwca 1998r. o przerwie w działalności gospodarczej od 1 lipca 1998r., nie przedstawiła żadnych dowodów na okoliczność, że działalność nie była przez nią rzeczywiście prowadzona.

Sąd miał na uwadze, że instytucja zawieszenia działalności gospodarczej została wprowadzona do porządku prawnego z dniem 20 września 2008r., a zatem pismo ubezpieczonej z czerwca 1998r. nie skutkowało zwolnieniem jej z obowiązków opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, w tych okresach gdy działalność gospodarcza była dla odwołującej aktywnym tytułem ubezpieczenia. Instytucja zawieszenia prowadzonej działalności wiązała się z obowiązkiem zgłoszenia przez przedsiębiorcę w ewidencji działalności gospodarczej informacji o zawieszeniu i wznowieniu tej działalności, czego w okresach objętych skarżoną decyzją, ubezpieczona nie uczyniła. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z 25 września 2012 r., II AUa 135/12 (Lex nr 1223178), wpis do ewidencji działalności gospodarczej o zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej ma charakter konstytutywny w sferze ubezpieczeń społecznych. Dopiero bowiem dokonanie przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą formalnego zgłoszenia o jej zawieszeniu wywołuje skutek prawny w postaci ustania obowiązku ubezpieczenia społecznego i ustania obowiązku opłacania składek w okresie prowadzenia tej działalności. gospodarczej.

Nadmienić należy, że w okresie poprzedzającym wprowadzenie instytucji zawieszenia działalności gospodarczej ustawa systemowa nie przewidywała zawieszenia działalności gospodarczej powodującego brak obowiązku uiszczania składek ubezpieczeniowych, a Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie był upoważniony do zwolnienia ubezpieczonego z tego obowiązku. W wyroku z 20 listopada 2008r., IUK 103/08. LEX 960465, Sąd Najwyższy zajął stanowisko: „Wykreślenie wpisu pozarolniczej działalności gospodarczej z ewidencji lub odnotowanie przerw w jej prowadzeniu powoduje - na stałe lub okresowo - ustanie obowiązku ubezpieczenia. Zgłoszenie faktycznego zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej tylko w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych może prowadzić do ustania obowiązku ubezpieczenia w przypadku rzeczywistego zaistnienia przerwy w prowadzeniu tej działalności.”

Jak to już wyżej wskazano, ubezpieczona nie udowodniła, że w spornych okresach rzeczywiście nie prowadziła działalności gospodarczej. Wezwana na rozprawę 15 stycznia 2020r. celem przesłuchania, nie stawiała się nie usprawiedliwiając we właściwym czasie swojego niestawiennictwa. Odwołująca nie zgłaszała w organie rentowym żadnych przerw w prowadzeniu tej działalności, ani też wniosków o jej zawieszenie.

W świetle powyższego Sąd uznał, że organ rentowy prawidłowo objął odwołującą ubezpieczeniami z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, dodatkowo gdy jednocześnie niespornym jest, że w okresach tych odwołująca będąc równocześnie zatrudniona na podstawie umowy o pracę uzyskiwała wynagrodzenie niższe od kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w danym roku kalendarzowym - art.9 ust.1a, 2 ustawy systemowej.

Nie zasługuje na uwzględnienie zgłoszony przez odwołującą zarzut przedawnienia. Z art.24 ust.4 ustawy systemowej wynika, że przedawnieniu mogą ulec należności z tytułu składek, a nie objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. Podleganie ubezpieczeniom następuje z mocy samego prawa i decyzja w tym przedmiocie, która ma charakter deklaratoryjny może być wydana w każdym czasie i dotyczyć każdego okresu, w którym powstał tytuł ubezpieczenia.

W konsekwencji powyższego Sąd uznał, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu, także w zakresie wskazanych w niej podstaw wymiaru składek, co do których odwołująca nie zgłaszała żadnych zarzutów i stąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w punkcie 1 wyroku oddalił odwołanie jako bezzasadne.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. w związku z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018r., poz.265).

(-) sędzia Grażyna Łazowska